

De Roeping van Broeder Willem.

De beide ruinen deinsden achteruit, angstig-hijgend met sidderende flanken, hoogsteigerend op de logge achterbenen. . . . Maar met een krachtig vlugge sprong, terwijl de ridder hem aanmoedigde met vriendelijke woorden, geraakte de zwarte hengst over de gracht.

Even beroerden de achterhoeven van het dier het water, maar vlug trok de ridder het aan de teugel omhoog, „*ende drough door, hi allene, ver voer die anderen uut, tot diep in die benden van de mannen van Brux-Ambacht.*”

En achter hem stormden al de overgebleven ruiters, in één gelijke, heerlike beweging van hun krachtige paarden, eerst even buigend, als om de afstand te meten, enkele angstig, weerbarstig, terugdringend onder de prikkelende sporen, de meeste gewillig wagens de sprong, de moeilijke sprong op de hellende berm van de beek, onder het zware harnas van hun berijders.

„*Mer voer die meesten van hen was die beke te breed, ende vele vielen voerover innet rode waeter ende gherackten metten peerden vast inden moere, ende die woedende Vlaminghen stormden naer voren, ende sloeghen peerden ende mannen metten goedendaghe doct.*”

En een wreede dweepzucht lichtte in de ogen van de onzen. . . . „*Si meinden alsdat Sente Foris uut den hemel was neerghecomen ende alsdatti met de poerters voer Vlaenderen medestrede in den wich.*”

En, met woedende slagen tegen borststuk en hoofd, „*entorsten*” zij de zwaargeharnaste ridders, die ze zonder genade daarna afmaakten met hun vreeslike knods.

„*Ende overal waer die slaeghen 't felste vielen, sach men den edelen Renesse ende Baldewine van Papenrode enen weghe baenen om ter hulpe te comene annet voetvolk van hulder eighen benden.*”

Het meest bedreigd waren de Gentenaren, die tegen de Normandiërs te strijden hadden.

Een van hen, Segher Loncke, die de banier van de gemeente droeg, de klimmende leeuw op een veld van goud, viel tot viermaal toe onder ijslike slagen in de knieën, „*mer oock viermael weder stont hi recht.*”

„*Even trou ende sonder van sine plaetse te wyken, hielt Fanne Ferrant die standert van*

Willem van Gullike in de hoogte. Dese was door een pijl, die tegen sine borst was gheslegghen, so duuselig ende bedwelmt gheworden, dattet bloet hem uut de mustern stroemde ende sine mannen hem wech moesten draeghen uten wich. Mer sin vaendrig trok sine rustinghe aen, ende street in sine plaetse teghen die Fransoysen.”

Toen drongen de vijandelike handboogschutters, die bijna allen behouden over de beek waren gekomen, onstuimig vooruit tot achter hun heer, die de hand uitstreckte naar een zwaar neerhangende standaard met een zwarte leeuw op een veld van goud.

Een vreeslike schrik beving de Vlamingen; een bijgelovige angst maakte zich van hen meester, toen ze hun standaard zagen wankelen.

Duizelig deinsden ze achteruit, doodsbleek, vaal, met een trilling van angst om de hoeken van de mond.

En Willem zag het.

Hij zag de standaard wankelen, en haastig, terwijl hij hoog deed opsteigeren zijn paard en vergeefs omzag naar Janne, die hij verloren had in het gedrang, rende hij in volle vaart dwars over het slagveld en stortte zich achter de heren Borluut, Baldwin van Papenrode, Renesse, Bangelijn en Ferrant, „*midden innet gheraes van den strijt.*”

En onbewust bijna, zelf nauweliks wetend dat hij sprak, uitdonderen liet hij zijn stem wijd over de ordeloze scharen:

„*Bi den almachtigen Here Jesus ende sinre suvere Moeder Marie, staet, Vlaeminc! Staet!*”

Toen weerklonk in de drie legerkorpsen van de Vlamingen aan de oostkant van de kouter een schetterende fanfare, en onmiddellik, alsof zij enkel gewacht hadden op dit geschal, begonnen zij een beweging uit te voeren, die een eind zou stellen aan het gevecht.

Langzaam, als de nijpers vaneen tang; als een schorpioen, die zijn scharen toeknijpt om een groen glimmende hagedis te vangen, zo bogen zich de beide uiterste spitsen van het Vlaamse leger, zachtjes voortglijdend in deinende golving, onmerkbaar, onverbiddelijk tot elkaar, tot eindelijk de laatste Fransen tussen twee levende muren van lanssen, kodden en bijlen waren gevangen.

Toen hief mijnheer Gwijde zich met op-